

[Thomsen.]

og hvad er det saa, man bliver præsenteret for? En Bunke Papir, Ord, Bortforklaringer og atter Ord. Det er det Indtryk, man faar efter at have arbejdet sig igennem det, og man kommer uvilkaarlig til at tænke paa en Blæksprutte med sine mange Fangarme og med den udprægede Evne til at plumre Vandet omkring sig, naar den er i Fare.

Det er vel meget naturligt, at Ministeren lader Udvalget selv dømme om min Protest mod Udvalgets Sammensætning! Og det er vel naturligt, at Protesten afvises bl. a. med den Bemærkning, at dette Udvalg i Princippet er sammensat som de øvrige, hvor man har søgt at faa saavel Producenter, Andelsforeninger og private Interesser repræsenteret. Ja, naar det endelig skal siges, at der ogsaa her er taget Hensyn til Producenterne, saa er det nødvendigt, at Udvalget selv siger det; andre drister sig næppe til det, al den Stund Landets største Kreatursalgforening ikke alene ignoreres, men forfølges af selve Udvalget. Man har aabenbart ikke tænkt over, at Selvros stinker. Udvalget undlader i hvert Fald ikke at fremhæve Eksportørernes udmærkede Arbejde i Udvalget. For mere indviiede er det egentlig ikke noget overraskende Skudsmaal, idet Eksportørerne der plus Gaardejer Ingvar Møller, Lundgaards gode Ven, udgør de $\frac{2}{3}$ af denne alsidige Forsamling. Beskyldningen om Eksportørernes Favorisering afviser man og nævner til den Ende en Fortegnelse over 55 Eksportører, der opkøber, men desværre ikke en Fortegnelse over de enkeltes Andel i Eksporten til de forskellige Lande. Maa jeg høfligt anmode den højtærede Minister om at fremskaffe en saadan Fortegnelse, forinden Forhandlingen her slutter! Den ligger nede paa Axelborg — formentlig godt laaset inde. Naar vi faar den Fortegnelse, saa vil man nemlig se, at Eksportudvalgets egne Medlemmer køber ca. $\frac{2}{3}$ af samtlige de Kreaturer, der opkøbes til Udlandet her paa de danske Markeder, de opkøber de ca. 2 000 af de ca. 3 000, der skal købes, alle de øvrige faar altsaa tilsammen $\frac{1}{3}$. Men det kan, siger Udvalget, ikke kaldes Favorisering. Mænd som Berliner-Nielsen, William Nielsen og Eksportør Lyngberg, der var en af de første, der sendte Kreaturer til Belgien, holdes fuldstændig ude.

Naar man gaar Listen igennem med de, som man siger, anerkendte Eksportører med Hensyn til Opkøb — Udvalget siger udtrykkeligt: Opkøberne er anerkendte Eksportører —, vil man se, at en ikke

ganske ringe Del af disse anerkendte er Klippere, Opkøbere, Salgsmænd, og for hvem? for de Herrer i Eksportudvalget, altsaa for de 3 Eksportører, som sidder i Eksportudvalget. Det er oplyst, at Statens Tilskud til Stude i Sønderjylland i 1930, til 2 000 Kreaturer, blev overdraget til Eksportør Lundgaard og Vilhelm Hansen med Eksportforeningerne som Pyntefigur. Man vil se disse to Firmaer gaa igen til enhver Tid.

Angaaende Eksportørernes „udmærkede“ Arbejde — det fremhæves udtrykkelig i Redegørelsen — for Oparbejdelse af nye Markeder er det oplyst for mig, at der af Staten eller af Kødeksportudvalgets Kasse er betalt 46 000 Kr. for en Rejse til Spanien. Det er dyrt, men det er sikkert ogsaa dejligt! Man har tidligere fra Udvalgets Side meget stærkt fremhævet, at den belgiske Regering ifølge Aftale skulde udpege 3 Firmaer som Importører i Belgien. Denne Paastand gentages nu i Redegørelsen, men den svækkes unægtelig, naar man læser en Afskrift af Aftalen, tilmed en Afskrift, hvor Oversættelsen er foretaget af Sekretariatet, formodentlig det paa Akseborg. Der staar nemlig, at disse — altsaa Importørerne — *udvælges efter nærmere Aftale* med den danske Regering. Ja, jeg maa sige, at det er en ren Ynk at læse det Afsnit af Redegørelsen, der omhandler dette Forhold, og det lykkes ikke Hr. Høgsbro Holm at overbevise selv yderst velvilligt indstillede om, at det var den belgiske Regering, der udpegede de 3 Firmaer; tværtimod, man faar gennem selve Eksportudvalgets Redegørelse, af den Dokumentation, der er fremlagt, det bestemte Indtryk, at det var Hr. Høgsbro Holm, der fik trumfet igennem, hvem der skulde være Importører i Belgien, og alligevel fremhæver han frimodigt, at det er Belgien, der udpeger, og Danmark, der godkender.

Det var et meget vanskeligt Arbejde at faa Belgien til at opgive de Firmaer, som skulde staa som Importører, siger Hr. Høgsbro Holm i Redegørelsen. Ja, det tør nok antydes, men Grunden til Vanskelighederne, som er meget let forstaaelig, omtales ikke. Og her er vi i Virkeligheden ved et meget vigtigt Punkt i den Mystik, der er om Udvalgets Arbejde. Ved gentagne Henvejelser, siger man — og man, det er Hr. Høgsbro Holm —, lykkedes det dog gennem en Embedsmand i det belgiske Udenrigsministerium at faa oplyst, at Kabinetschef van Orshoven havde anført de 3 snart berømte Navne Poels & Co., S. G. de Wijze og William Hansen som en Eventualitet. Den